ayda bir çıkar • **fiyatı: 2 TL (KDV dahil sadece iki lira)** - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net

45

Aralık 2010/12

cafcaf

bastır viki!

Amerika işini dedikoducu diplomatlarla görüyor.

• Irak'ı da dedikoduyla vurmuşlardı. Şimdi sıra İran'da mı?

ISSN 1308-7487

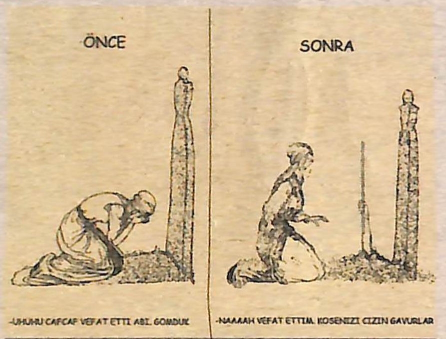

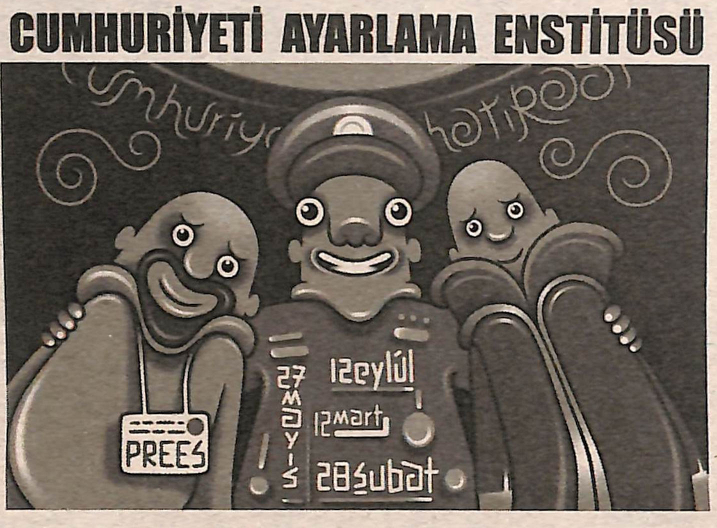

Cafcaf yayın üssünden:

Cafcaf'tan kimler geldi kimler geçti?

Değerli okur, Cafcaf bu sayıyla aylık dönemi sona erdiriyor. Sanal alemin vazgeçilmez bir şekilde hayatımızı kuşattığı bir dönemde Cafcaf da yürüyüşünü bundan sonra hem sanal alemden hem de basılı olarak gümbür gümbür sürdürecek Mart ayında farklı bir boyut ve içerikle bayilerde olacağız inşallah. 3 ayda bir, dolu dolu, şimdikinin 3-4 katı bir Cafcaf ile karşınızda olacağız inşallah!

2007 Nisanında çıkan ilk sayımızdan bugüne kimler Cafcaf'ta bulunmuş, bir bakalım dedik, böyle bir liste çıktı:

Abdurrahman Doğan
Adem Mermerkaya
Ahmet Altay
Ahmet Demir
Ahmet Ercan
Ahmet Kesgin
Ahmet Mercan
Ahmet Murat Erol Profit ismiyle
Ahmet Sadi Çağdır Ahmet Mutlu ismiyle
Ahmet Tanju Muşul
Ahmet Turan Alkan
Ahmet Zarifoğlu
Alpay Ocak
Asım Gültekin
Babar
Bahadır Cevizci
Betül Zarifoğlu Koç
Burak Oktay
Bülent Akyürek
Bülent Ata Hasan Kocatopuz ismiyle
Bünyamin Yılmaz Ünal
Şemsi Batur ismiyle
Cemal Satkın
Cihangir Bayburtluoğlu
Çağrı Cebeci
D. Mehmet Doğan Halil Kaleli ismiyle
David Baldinger
Derya Işık Özbay
Ebru Zeynep Yetimakman
Egemen Güvenışık
Elif Nur Can
Emre Bilgiç
Erdal Türkmen

Erhan Baş Niyazi Çol ismiyle
Faruk Günindi
Ferat Yıldırım
Feridun Demir
Furkan Özçoan
Gökhan Özcan
Gülsüm Kavuncu
Gündemsu Ğabat
Halil Eser
Harun Tan
Hakan Albayrak
Hakan Öztürk
Hicabi Kırlangıç
İbrahim Demirci Cımbızcı
Cafer ismiyle
İbrahim Güven
İsmail Bahat
Kerem Abadi
Mehmet Keskinkılıç
Melek Genco Demir
Muhammed Çelik
Muhammed Tevfik Mısır
Murat Gök
Murat Karaca
Murat Menteş
Murat Yılmaz hem kendi ismi hem Behlül Balkan ismiyle
Mustafa Alcan
Mustafa Aydın Otacı Zahter ismiyle
Mustafa Yavuz
Mücahit Küçükyılmaz Cumhur Yanılmaz ismiyle
Müzeyyen Yılmaz
Nazım Taşan
Necmettin Çanak
Nisa Özaydın
Numan Kodal
Nureddin Durman Molla
Mansur ismiyle
Onur Berkay Vural
Osman Turhan
Ömer Faruk Dönmez
Önder Yavuz
Özkan Olcay
Ramazan Yıldız
Recep Aydın
Sadık Pala
Said Coşar
Salih Kılınç
Salih Tüfekçi
Serhat Albamya
Serhat Özev
Serkan Kökmen
Seval Cevizci Pakize Gerçeksorgulatan ismiyle
Sezer Koral
Serkan Öztürk
Suavi Kemal Yazgıç Kartonpiyer ismiyle
Sümeyye Karaarslan
Şafak Tavkul
Şeyhmus Gomi
Timur
Tolga Akdoğan
Ufuk Kayabaşı
Uğur Veli
Ulvi Alacakaptan
Volkan Akmeşe
Yasir Eryılmaz
Yavuz Girgin
Yavuz Selim Güneş
Yusuf Kot
Yusuf Örs
Yusuf Turan Günaydın
Yusuf Ziya Kosifoğlu
Yüce Yılmazoğlu
Yüksel Bayram

Tasarımda Semih Taneri, Bülent Erguvan, Yusuf Kot, Serhat Gülseçen, Ramazan Yıldız ve Rumeysa Temiz.

Emeği geçen herkese teşekkür ederiz. Yeni dönemde martta, farklı bir Cafcaf'ta görüşmek üzere! Gelişmeleri www.cafcafdergisi.net ve www.dunyabizim.com'dan takip edebilirsiniz.

Asım Gültekin
dunyabizimgyy@gmail.com

itirazım var

niyazi çol
niyazicolbey@gmail.com

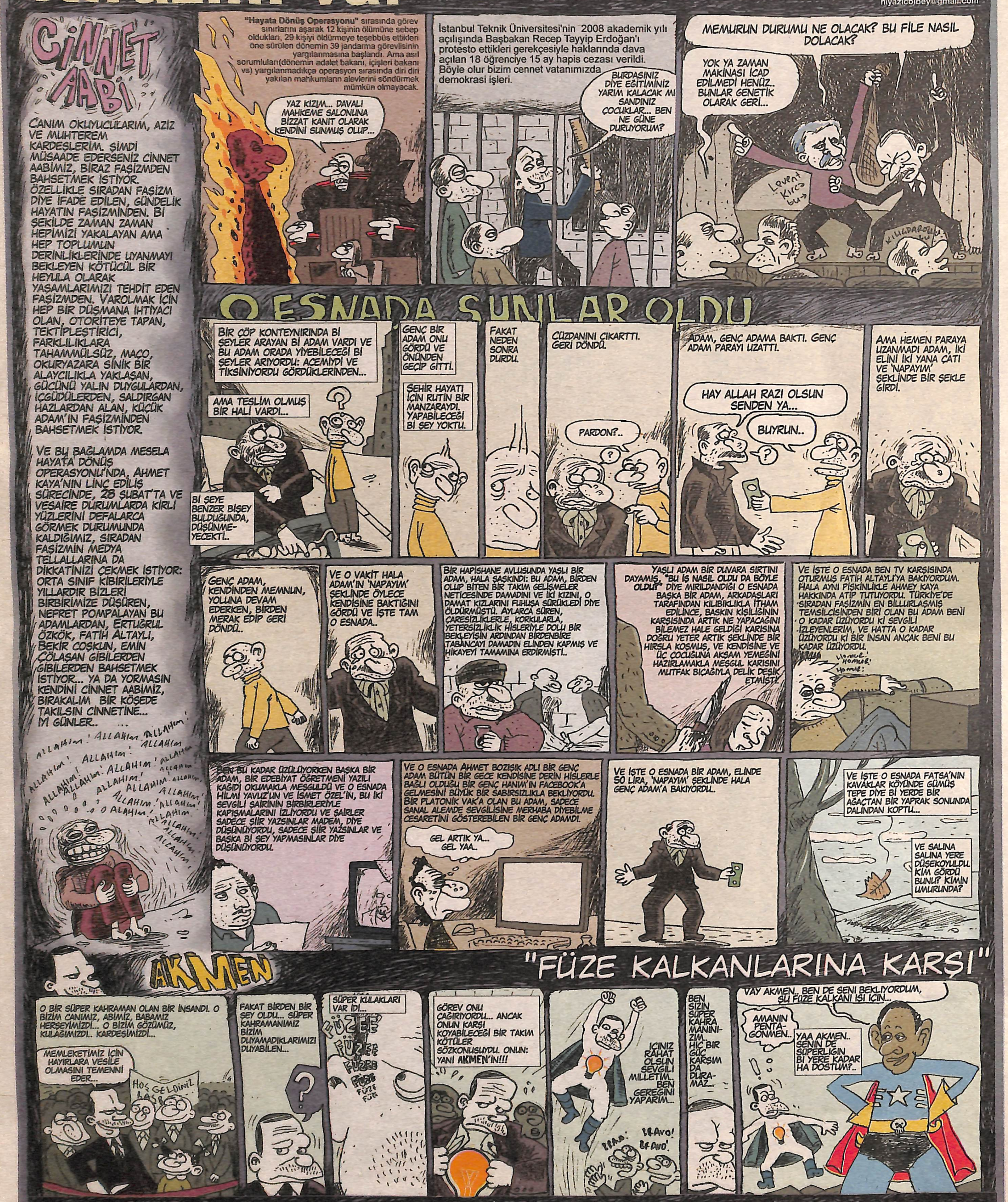

SON CAFCAF'IN SON AZAMİ HIZ'I DA BİTERKEN TÜM OKURLARA ÇOKÇA SELAM EDER, KENDİNİZE İYİ BAKIN DERİM. Sİ YU!.

yeter be!

betül zarifoğlu koç

HEZEYAAAANNNNNN!

-Hmmm bakalım bakalım bakalım. Bu gün neler yapsak. Evet okuldaki herkes başını kapatacak bu gidişle. Yeni bir şeyler yapmak lazım. Bir şekilde engellemeliyiz.

-Efendim yasalar gereği....

-Bırak yasaları. Kamu yoklamalarında ne çıktı bakalım.

-Halkın büyük kısmı serbest olsun istiyor.

-Olmaz olmaz. Halk ne anlar. Onların istediğine göre olmaz her şey her zaman.

-Bir şekilde engellensinler. Olmaz açsınlar, açsınlar.

-Peki. Okulun kenarında insanlar var beyefendi. Onlar dışarıdalar ama kamu kuruluşlarına falan gidiyorlar.

-Olmaz, onlar da olmaz. Açsınlar.

-Emredersiniz.

-Bugün orda kapatırlar, yarın orda burada kapatırlar. Olmaz. Başka yerlere de sıçrarlar. Feci. Açsınlar onlar. Başka.

-Yargılanmak üzere mahkemeye çıkacak insanlar var.

-Evet olabilir.

-Ama Türkçe bilmiyorlar. Kürtçe konuşuyorlar. Tercüman istiyorlar.

-Halk araştırması ne durumda.

-Olumsuz çıktı efendim.

-Yaaa işte, halk hissiyatı önemli. Evet. Onaylanmadı asla olmaz. En tehlikelisi bu. Türkçe konuşsunlar.

-Tabii ki efendim ama Türkçe bilmiyorlar.

-Olsun yine de konuşsunlar. Tercüman falan yok. Öyle bilinmedik dillerle savunma olmaz.

-Emredersiniz beyefendi.

-Bugün çok iş var çook. Başka.

-Beyefendi okullarda verilen mecburi din dersi değiştirilsin diyorlar. Zorunlu olmasın diyorlar.

-O ne demekmiş öyle. Eğitim sistemimizi mi değiştireceğiz bunların keyfine göre. Olmaz. Din dersi okumaya devam edecekler.

-Peki o zaman seçmeli olsun diyorlar. Her inanca göre ders verilebilsin istiyorlar.

-Hayır asla olmaz. Bizim öğrettiğimiz steril Kemalist din biçimini kabul etmek zorundalar. Olmaz okusunlar. Sünni olsunlar. Ama az olsunlar.

-Ama Aleviler var. Onlar kendi inançlarına göre.....

-Olmaz efenim olmaz. Olacak olsa biz niye olmaz diyelim.

-Bi de ateistler var. Onlar da çocuklarını kendi inançsızlıklarına göre yetiştirmek istiyorlar.

-Yahu ne alakası var. Hepimiz inançsız değil miyiz sonuçta. Olmaz. Okusunlar ama inanmasınlar. Halka nasıl anlatırız sonra, gavur derler bize.

-Tabii beyefendi anlıyorum.

-Oyalama beni. Başka ne vardı say bakalım.

-Kürtler özgürlük istiyorlar. Anadilde eğitim.

-Olmaz.

-Aleviler seçmeli ders.....

-Olmaz, olmaz.

-Başörtülüler okula girmek istiyorlar.

-İmkansız. Uzun uzun anlattırma bana. Olmaz. Velev ki olsa. Haa olmaz ya diyelim ki yani. Bu başını kapatmak isteyenleri üniversitelere alsan sonra yetinmezler bir de ilkokullara falan girmek isterler. Bak kafalarını ezemedik plajlarımıza bile girdiler. Sonra Kürtlere bazı hakları versen sonra bağımsız Kürt devleti isterler, Apo'yu da başa getirirler, tepemize çıkarlar. Alevilere seçmeli din dersi versen mezhep kavgaları çıkar. Kaos olur. Hiç olmadı biz kaos çıkarırız. Yok yok öyle değil. Ne diyordum, haaa laiklik elden gider, ülke yıkılır. Öyle olur böyle olur. Kötü olur. En iyisini en güzelini istiyorum ben. Onun için böyle olması lazım. Evet, başka bir şey var mı?

-Bugünlük bu kadar beyefendi.

-Çekilebilirsin. Emirlerim yerine getirilsin. Önemli bir şey olmadıkça rahatsız edilmek istemiyorum. Yeni yasaklar üzerinde çalışmam lazım.

İblis de Bir Melekti Yavrum!

BR. OTACI ZAHTER

TAHRİF KALIBI! S-İLAHİYAT FAKÖFTESİ

Bugüne kadar memleketi s-ilahiyat fakültesi mezunları ve onların güttüğü siviller yönetiyordu. Artık görülen o ki yeni dönemde ilahiyatlılar daha etkin olacak. İyi mi olacak kötü mü olacak zaman gösterecek. HSYK vs'nin yapısının 'badem bıyık' moduna girmesine sevinelim, ama masonlar ve dedeler eliyle felç olan guguk sistemine 'abiler' eliyle tüy dikilecekse de üzülelim. 'Adl' isminden gelen 'adalet'in, Hakîm isminden gelen her 'hükm'ün Cenab-ı Hakk'ın tapulu malı olduğunu, O'na bağlı olmayan her hükmün 'Karakûşî' olacağını bilelim. Atların Kulağına Şiir fısıldayan adamlar gibi, hâkimlerin-savcıların kulağına hüküm fısıldayan 'abiler'e karşı izzet ve namusumuzu muhafaza edelim.

MÜLK KİMİN?

Modernist mutezileci ilahiyat taifesi diyor ki, "Bizim cüz'i değil, külli irademiz var. Onun için 'kelle-i şerifimize' göre düşünür, 'işkembe-i kübra'mıza göre hüküm veririz. Mülk Allah'ın (cc) ise de 'irade' bizim nasılsa" deyip maddiyyun taifesinin dolaylı taklasına geliyorlar. 'Kitab'a, Sünnet'e tâbi ol' diyorsun. 'Ama biz 21. yy'da yaşıyoruz.' diyorlar. İyi de 8 katlı Burj el-Cehennem'de milenyum ahfadı içün ayrı bir bölüm mü var? Hâlâ mızmızlanan 'hâviye' yolcularına, 'teccal/süfyan yanı' boş bi koltuk ayarlarlar belki de. Olur mu olur.

İBLİS DE BİR MELEKTİ YAVRUM!

Bu başlık da 'namaz'ında olmayıp, 'piyaz'ında olan bi takım mesleksizlere, heva 'mezhebi'ne tabi olanlara kapak olsun! Başka da bi şey demiyorum.

TOYNAK'S R US!

Geçen gün ofise bi merkep geldi azizim. Senden iyi olmasın çok iyi bir mahlûktur kendisi. O bana gizli dedikoduları, entrikaları, derin işleri fısıldayan 'minik merkep'imdir. Herkesin 'minik kuşu' var, bizim de minik merkebimiz olsun. Neyse, et piyasasında fena halde soykırıma uğradıklarını söyledi. "Abim, toynak içinde söylüyorum, cümle ecdadımızı besmelesiz kesip insan evladına yediriyorlar. Medet baytar abi" dedi. Ama, tabii kontrol etmeden her iddiayı yazamamam. Bunu da söyliyim yani.

ALTIN NESİL GELİYOR!

Bursalı bir kuyumcu bebekler için normal emziğe 18 ayar altından sap yapmış, vitrine koymuş. Bunu alacak babaya da emilecek kısmı 24 ayar altından bi emzik yaparlarsa daha çok yakışır gibime geliyor!

TÜRK DİLİ İÇİN BİR TEZ ÖNERİSİ

"Bir takım ağdalı, gün yüzü görmemiş kalayların çeşitli Anadolu ağızlarında bağlaç, edat, tümleç, zarf, zamir, sıfat ve ilgeç olarak kullanımı A.K!"

OLABİLEMEZ

'İslam Felsefesi, Mevlânâ Felsefesi, Bediüzzaman Felsefesi' olmaz, olabilemez; iftiradır. Kulağımızın alışması olabileceğini göstermez. (Sarımsaklı baklava kulağınız alışsa da olmaz!) Allah (cc), Mevlânâ, Bediüzzaman (hâşâ) filozof değillerdir ki, İslam bir 'felsefe' olsun!

MOTOR

Nefsimiz 'aroma motoru' gibi. Gözle, kulakla, burunla, ağızla alınabilen âlemin tüm zevklerinin peşine düşmüş durumda. Hercai, doymaz bir yaratık. Onu ölmeyecek kadar doyurup, ara sıra da olsa 'yeter' deyip, "Aradığınız yöne doğru tüm hazlar doludur, (Kennatbiriyçetdetmumint)" kaydını devreye sokmalıyız. Ey ahali, 1000 'mega yat' kuvvetinde iş bitirici Müslümanlıkla bir yere gidemeyiz! Biz aslında sistemin derin yapısını oluşturan ve her türlü şeytani özgürlüklerinden vazgeçmek istemeyen güçlerin 'ne-gav(w)at' kuvvetinde olduğunu biliriz. Ürkmeyiz, lakin devşirilmekten korkarız. Ölüm de vaaaar!

VİZYONDA YENİ BİR FİLM

Jölleli Yiğit Efendi, Jeeppeli Ahmet'e karşı. (Habertürk'te sık sık izliyoruz aslında!)

İLAHİ CHP'Sİ, CHP İLAHİSİ

Geçen ayki protest-ilahimsimiz sevilmiş. 'Devamı yok mu?' dediler. Biz de CHP'ye yazalım dedik!

Gandi bizim şahımız, Dersim, kıblegâhımız
Adadaki Robinson, o bizim padişahımız
Eyvallah sistem eyvallah, Silivri'ye maşallah
Eyvallah sistem eyvallah, Ergenekon'dur güzel şah
Kurtarıcım hâkidir, gehinnom'da sâkîdir
Shubat'taki zulümler bin sene de bâkîdir
Eyvallah JİTEM eyvallah, Silivri'ye maşallah
Eyvallah Haberal eyvallah, 1 numara güzelşah
Ben 'derinden' ayrılmam, bin yıl geçse aradan
Denizdeki mühimmat, düştü 'hava'dan, 'kara'dan
Eyvallah 'boru' eyvallah, 'iyi çocuk'tur maşallah
Eyvallah koltuk eyvallah, ne güzeldir 'kaset'şah!

Not: Bir rivayet duydum: Cafcaf'ın bu son sayısı imiş? Hayırlısı olsun. Helalleşmek güzel şey ama Bi bakmışsınız haftalık, hatta günlük olarak geri dönmüşüz! (Fazla mı salladım ne!)

Büyük konuşmayı sevmem. Aslında bu bile büyük bir laf. Büyük konuşmayı sevmemem lazım. Ama şunu da söylememe izin vermelisiniz: Bir şair olsaydım, yani esaslı bir şair olsaydım demek istiyorum, hiçbir partinin kurucular kurulunda yer almazdım. Partinin genel başkanı Türkiye'nin en iyi niyetli, en nazik, en dürüst insanlarından biri bile olsa. Velev ki dedesi ülkemizin tanınmış âlimlerinden, Cumhuriyet döneminde Latin harfleriyle yazılmış ilk ilmihal kitaplarından "Amentü Şerhi"nin yazarı, İstiklal Harbi gazilerinden merhum bir binbaşı bile olsa. Belki Sezai Karakoç'un partisi filan olsa iş değişebilirdi. Bakın orada olmayı düşünebilirim. Veya birisi milli marşımız ile alakalı bir dernek kursa oraya üye olabilirdim. Veya asık suratlı yaşlılarla mücadele etmek, onları iyice gıcık etmek için bir cami derneğinde yer alabilirdim. Neyse ki bir şair değilim...

Bir profesör olsam, her hıyarım var diyene elimde tuzlukla koşmam diye düşünüyorum. Şayet bir profesör olsam yukarıdaki şair arkadaşımın da isabetle üzerinde durduğu üzere ben de hiçbir partinin kurucular kurulunda yer almazdım. Profesörlüğümle yetinmeye çalışırdım. Profesör olsam adımın başına Prof. ibaresi koymazdım.

Çakma bir profesör olursam o başka tabii. O zaman adı sanı olmayan üniversitelerden aldığım sahte unvanlarla bir tarikat kurar, ardından tarikatın dergisini, gazetesini yayımlar, bununla da yetinmeyip İçişleri Bakanlığına verdiğim bir dilekçe ile parti sahibi olurdum. Hiçbir seçimde kayda değer oy alamamama rağmen her seçimde partimi yine yarışa sokar ve her seferinde boyumun ölçüsünü alırdım. Müslümanların oyunu bölmek için kurdurulan partimin milletvekili adayları arasında bir sürü yetkili isimler de olurdu. Herkese iş, aş bir de kendi ismimi vaat ederdim.

Yok, gerçekten bir profesör olsaydım, yani tezlerini yazmış, bilimsel yayımlarını yapmış, dil yeterliliğini filan sağlamış bir "prof" olsaydım, yazım ulusal gazetelerin herhangi birinin kıytırık sayfalarının diplerinde yayımlansın diye kaba yerlerimi yırtmazdım. Yazımı yayımlatmak için sayfa editörlerine yalvarmaz, yanlış yayımlanmış, bir dizgi hatasına kurban gitmiş yazım için düzeltme metinleri yollamazdım.

Bir profesör olsaydım televizyon programlarına çıkıp kendimi maskara etmezdim. Sözümün sürekli kesilmesine, zırt pırt reklam girilmesine, reyting malzemesi yapılmama asla müsaade etmezdim.

Bir profesör olsaydım hemen bir emeklilik dilekçesi yazar, emekli ikramiyemle ve üzerine koyacağım bir miktar parayla kendime bir ev alır, evin içini kitaplarla doldururdum. Kitaplarıma laf söyleyecek birileri olursa onlara yol verir ve hayatlarının geri kalanında başarılar dilerdim.

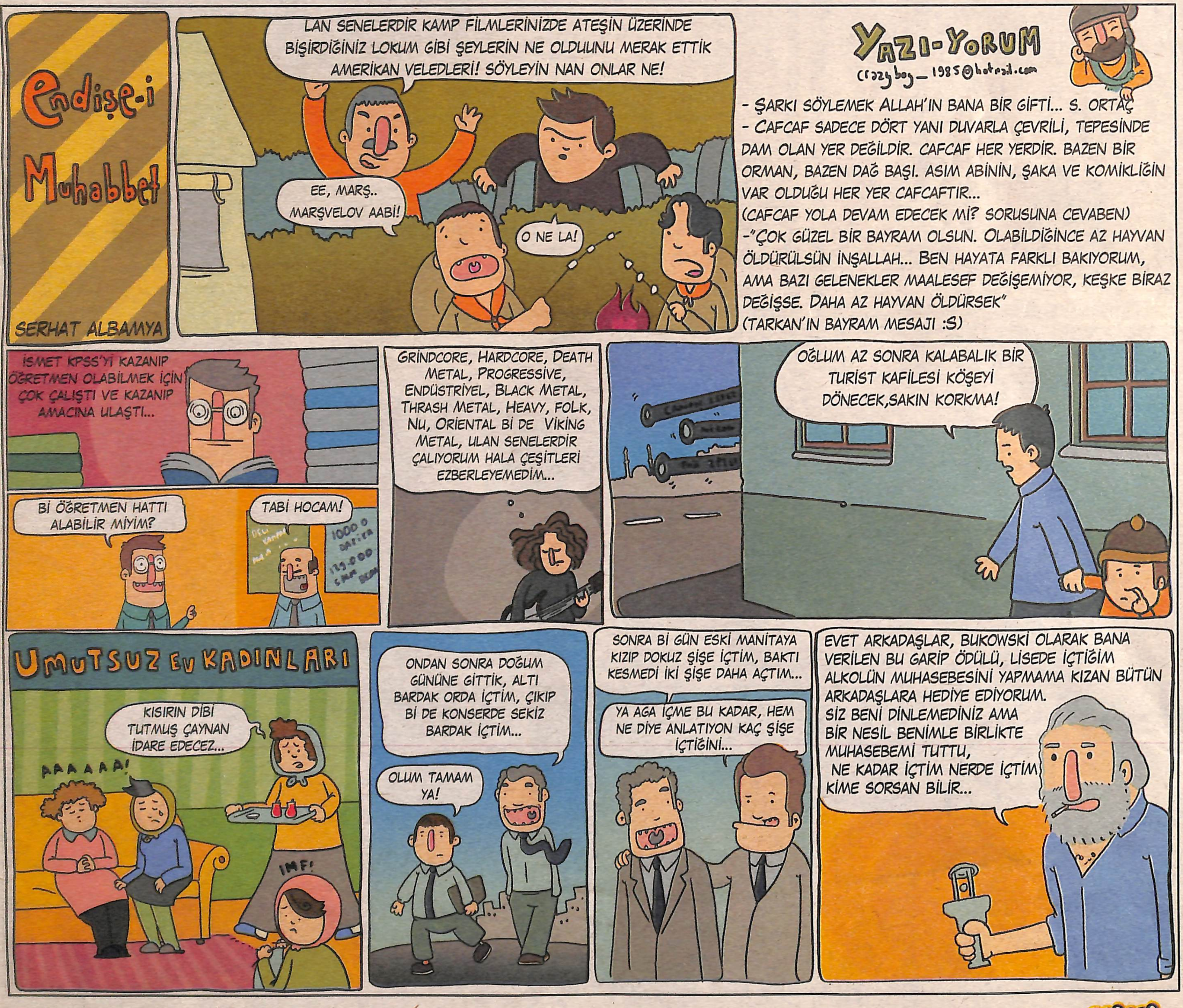

Bilinen en şey dergi Cafcaf'ta yapılmış en şey işler.

Çizer ne içtiyse aynısından ödülü

Küçük şey yoktur ödülü...

Küçük mutsuzlukları alıp onu dünyanın en büyük acılarıyla kıyaslayarak espri bulma sanatının suyunu çıkarıcıları temsilen Yasir Buğra Eryılmaz'a gidiyor. Küçük gerilimlerle ilgili tespitleri Alfred Hitchcock'u kullanarak karikatüre çevirme kalpazanlığı ödülünü de Yavuz Girgin'e verecektik, ama sonuçta o da bizim evladımız. Severim de döverim de, sen karışma Asım Abi.

Vaay, okuyucuya hakaret ha! Küstahlık ödülü

Ağzını burnunu kırasım var çizerin.

Din sömürüsü ödülü

Her şey Faruk Günindi'nin köşesindeki uzun ince bir boşluğu doldurmak için minare çizmesiyle başladı. Eskiden bu tip boşluklar yazılarla doldurmaya çalışan çizerler bu yeni fikre şey gibi atladılar afedersin. Bir kaç sayı içinde yatay boşluklar bile minareyle doldurulmaya başlandı. Minarenin kılıfına su kaçırdılar.

BU SEFER KAÇAMADILAR!!!

KÖŞELERİNDE DOLDURAMADIKLARI BOŞLUKLARA MİNARE ÇİZEN VE KABİLİYETSİZLİKLERİNİ ÖRTMEK İÇİN DİNİ KULLANAN FARUK GÜNİNDİ, SERHAT ALBAMYA VE VOLKAN AKMEŞE, EN BÜYÜK VURGUNLARINI YAPARKEN KISKIVRAK YAKALANDI. BİR MAHALLE CAMİİNİN MİNARESİNİ ÇALAN MİZAH BEZİRGANLARI, "BU SON İŞİMİZDİ. ARTIK ÖMÜR BOYU KÖŞELERİMİZİ BU MİNAREYLE DOLDURACAKTIK. ÇOK PİŞMANIZ" DEDİLER. GÜVENLİK KUVVETLERİ ÖFKELİ KALABALIĞI ZOR DURDURDU. ÇOK ÖFKELİYDİ KALABALIK. LİNÇ MANYAA YAPACAKLARDI.

En uzun içses

Yerleşik "Balon uzun olunca okuyamıyorum abi ben" zihniyetine inat...

Kelimenin gücü özel ödülü

Bu dalda ikinciliğe ve üçüncülüğe değer eser bulamadık. Bu karikatürden sonra yapılacak her kelime esprisi en iyi ihtimalle dördüncü oluyor.

En kötü temsil

Ayı gibi gülen kızlarıyla Ebru Zeynep...

Özendirme ödülü

Volkan Akmeşe'nin bu karikatüründen sonra Steve Jobs'un özenip parayla iphone aldığı söyleniyor salağın. Uyuz oluyorum Apple'a.

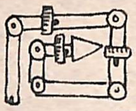

En hayatın içinden kare

Canı sıkılan üç arkadaş evde izdivaç programı izlerken dışarıda Akmen ve Okmen kıyasıya bir mücadele içindedir... Niyazi Çol'un şahitliğiyle...

Pişti kardeşliği

Volkan Akmeşe ve Yusuf Kot bu karikatürleriyle pişti oldular. Bi de kardeşlik mesajı falan diyolar. Ulan aynı dergidesiniz, birbirinizden haberiniz yok.

Ömür boyu sinir ödülü

Ömür boyu sinir ödülü şu anda askerde kalbin cinnet tepelerine koşan güzel insan Ahmet Altay'a geliyor. Hamza'yla kapışırlar diyorduk, iyi anlaştılar. Deli deliyi görünce "n'aber" dermiş.

Babasının en akıllı evladı

Ödülümüz bayiden para verip dergiye destek olmak yerine sağdan soldan otlanan, sonra da sözlüklerde "yeaa yapamıyolar yeaa" diye konuşan onbinlere gidiyor. Bu arada yandaki karikatürü hatırlamışken, bir Murat Menteş vardı, n'oldu o?

ABDULLAH
İSMİNDE ENTELEKTÜEL BİR KÖY İMAMININ OLAĞANÜSTÜ SERÜVENLERİ

Mehmet yine aynı şeyi söyledi:

"Öldüreceedim de… Gısmet olmadı."

Eyvah ki eyvah. Sustur şimdi Kılsız Necati'yi susturabilirsen!

"Aha gene itiraf etti ki, Topal Mehmet olacak bu adam, benim alacalı bulacalı nazlı buzağımın, kasten ve taammüden katilidir! Herkesler de duydu."

"İyi de Necati efendi; 'öldürdüm' demiyor ki adam, 'öldürecektim ama kısmet olmadı' diyor. Yani o öldürmemiş işte!"

Beni ikna edemeyeceğini, daha doğrusu, kandıramayacağını anlayan Kılsız Necati tribünlere yöneldi. Biliyor ki köylüyü ikna ederse bu maçı alır. Seyirciler de açıkçası gol görmeye gelmişler; kimin galip geleceği onlar için pek önemli değil.

"Allah için sen söyle Halil ağa!" diyerek Halil ağaya yöneldi ilk önce.

Araları iyidir. Birbirlerinden menfaatleri vardır. Daha doğrusu Halil ağanın Kılsız'a tonla borcu var. Hakkaniyetli davranabilecek mi şimdi? Efendimiz aleyhisselam ne buyuruyor: "Bir adam birisine borçlandığında, konuştuğu zaman yalan söyler ve söz verdiği zaman sözünden cayar." Birçok hadis-i şerifte Efendimiz borçtan Allah'a sığınmıştır. Demek ki mümkün mertebe borç almayacaksın kardeşim. Atalar ne demiş: Borç alan buyruk alır demiş.

Hali ağa kıpırdandı. Yüzündeki ifade gergin. Belli ki baskı altında. Vuruşu yaptı Kılsız:

"Bu Topal Mehmet benim buzağıyı öldürmeyi kafaya koymuş mu kardeşim?"

"Koymuş."

"Bunu da defalarca itiraf etmiş mi?"

"Etmiş."

"Şimdi ben orda burda her yerde, senin ambarındaki buğdayları bir gece traktörün arkasına yükleyip götüreceğim, desem…"

"Evet?"

"Bu lafı her yerde defalarca alenen ve de tekrar tekrar söylesem…"

"Evet?"

"Sonra sen bir ay sonra bir baksan ki, ana, ambar bomboş. Buğdaylar uçmuş. Ne düşünürsün Halil ağa, Allah aşkına söyle!"

"Buydaları sen aldın deye düşünürüm, ne düşünecem?"

"Aha da böyle işte, bu Topal olacak adam, benim alacalı bulacalı nazlı buzağımı öldüreceğini orda burda ve her yerde defalarca söylemiş mi, evet. Sonra benim buzağı bir gün, püf, ölüp gitmiş mi, evet, kim öldürmüş dersin?"

"Topal öldürmüş derim."

"Aklın yolu birdir ve de şeriatın kestiği parmak acımaz vesselam. Diyetimi isterim hocefendi, diyetimi!"

İhtiyarlar dalgalandılar. Kafalar Kılsız'ı onaylar biçimde sallanıyor. Hatta bir ikisi 'herif haklı' falan diye mırıldandı bile.

Halk!

Propaganda!

Psikolojik savaş!

Siyaset!

Aslında mesele sadece Kılsız'ın alacalı bulacalı nazlı buzağısı değil… Bu işler hep böyle oluyor. 'Dünya sistemi' zekice hamlelerle müslüman halkları yönetiyor. Âlimlerin fıkhen halkı ikna etmesi neredeyse imkânsız bir hal alıyor. Çünkü halk, fıkhın sarp yokuşundan çıkmayı göze almıyor. İşin kolayı varken, kim çıkar sarp yokuşu?

"Menderes'ten Allah razı olsun."

"Niyeymiş o?"

"Çünkü bu aziz millet ki tek parti döneminde Kur'an sayfaları külah yapılmış ve de içine kabak çekirdeği konularak yüce Kitabımız tahkir edilmeye çalışılmıştır ki o yüceliğinden bir şey kaybetmez de onu tahkir etmeye çalışanlar tahkir ve tezyif edilirler zira o kitap Allah'ın muhafazası altındadır."

"Ve de çünkü güzel ezanımız ki yine tek parti döneminde 'Tanrı uludur' diye okunmuş ve müezzinlerimiz gözyaşı dökerek ve de…"

"Ve de çünkü güzel *camilerimiz* ki tek parti döneminde *ahır yapılıp*…"

Gel de 'dindar vatandaş' olarak Menderes'i sevme!

Tek parti zulmünü gören halk tabiî ki Menderes'e teveccüh gösterecektir. Fakat bugün vicdan ve akıl sahibi herkes biliyor ki Menderes döneminde bu ülke acayip şekilde batılılaşmış, modernleşmiştir.

Gel de anlat:

Dünya sistemi Cumhuriyetin ilanıyla beraber ülkeyi önce 'soldan' modernleştirmeye çalışmış; halk buna kendince tepki göstermiştir. Halkın 'soldan' modernleşmeyi kabullenmediğini gören Dünya sistemi şimdi de onu 'sağdan' modernleştirmeye başlamıştır.

Gel de anlat:

CHP tipi modernleşmeye direnen müslüman halk; DP tipi modernleşmeye keklik gibi atlamıştır.

Nasıl anlatırsın?

Mesele fıkhi olmaktan çıkıyor kardeşim: Bu fotoğrafa göre Topal Mehmet resmen katil; Kılsız Necati de resmen haklı görünüyor.

Bir de Özal sevgisi vardır bizimkilerde, doğru ya!

"Allah Özal'dan razı olsun!"

"Niyeymiş o?"

Bir sağ-sol çatışması çıkardılar. Halkın iflahını gevrettiler. Her gün sokaklarda insanlar öldü. Üstüne de 80 ihtilali. Ondan sonra ANAP dönemi başladı. Tarikatlere cemaatlere ses çıkarılmadı. Her gün sokaklarda insanlar öldürülmedi. Dış borçları saymazsak, memlekete acayip bir bolluk bereket geldi.

Gel de 'dindar vatandaş' olarak Özal'ı sevme!

Ve yine vicdan sahibi herkes biliyor ki Özal döneminde bu ülke acayip şekilde batılılaşmış, modernleşmiştir.

"Ben 'evet' vereceğim."

"Niye?"

"Çünkü…"

"Falanca yerde mübarek bir zat demiş ki bu adamlar ki hanımlarının başları kapalıdır ve bu adamlar ki aslen ve esasen zulme karşı ve de kâfire karşı İslam kalesini savunmaktadırlar ve bu adamlar ki Medine evliyası dahi onlara destek vermektedir o vakit bu adamlara destek vermek bir müslümanın boynuna borçtur ve de en mübarek bir vatan vazifesidir."

"Bu adamlar ki İsrail gâvuruna kafa tutup ve de 28 Şubat'ta müslümanlara zulmeden çetecileri mahkemeye verip adaletin tecellisi için mücadele etmektedirler ki şehit anaları başörtülü oldukları için kışlalara giremezken ve karıları örtülüdür diye bazı askerler görevden atılırken ve bu adamlar ki müslümanların kızları başörtüsünü mekteplerde takabilsin diye ve müslümanların hanımları doktorlukta öğretmenlikte cümle memurlukta başlarını örterek çalışabilsin diye…"

Şimdi 'dindar vatandaş' bu adamlara 'evet' demesin de ne yapsın?

"Ölümü gösterip sıtmaya razı etmek." demiş atalar.

Tek parti zulmünü gören halk tabiî ki Menderes'e yöneldi.

Sağ sol çatışmasını ve 80 ihtilalini gören halk tabiî ki Özal'a yöneldi.

28 Şubat'ı gören halk tabiî ki Erdoğan'a yöneldi.

'Soldan' modernleşme (isterseniz buna CHP tipi modernleşme ya da askeri tip modernleşme diyelim) halkın değerlerini yok sayıp burnunun dikine gittiği için, millet rahatsız oldu.

Oysa 'sağdan' modernleşme (DP-ANAP-AKP çizgisi) halkın değerlerini yok saymadan sürdürdü batılılaşma çalışmalarını.

Gel de anlat.

Dünya sistemi tarafından, modernleşme yolunda, dinin bile bir araç olarak kullanıldığını, gel de anlat!

İlim kardeşim, ilim! Şûra kardeşim, şûra! Ciddiyet kardeşim, ciddiyet!

İnsanlar geçimleri için harcadıkları zihinsel mesaiyi, dinleri için harcamıyorlar. Adam ticaretini yaparken kafasında kırk tilki dolaşıyor; üstelik kırkının da kuyruğu birbirine değmiyor. Maişet konusunda havas… Geçimini sağlarken cin gibi maşşallah… Fakat iş dini konulara geldi mi 'avam' olmanın dayanılmaz hafifliğini yaşıyor. Oh ne âlâ!

Neden?

Çünkü insanlar bu dünyaları için harcadıkları zihinsel mesaiyi, öbür dünyaları için harcamıyorlar.

Şimdi gel de Topal Mehmet'le Kılsız Necati'nin davasını çöz.

Niyeti, kastı ve fiili anlat.

Nasıl olacak bu iş?

(Devam edecek… İnşallah…)

ÖMER FARUK DÖNMEZ

hakıykat denilen
tek dişi kalmış canavar
INCEPTION
NİYAZİ ÇOL
BANG!
BANG!
BANG!
VAY ADİ! BU SEFER TEPELEMEDEN BIRAKMAYACAK!
AMA BEN DE O KADAR KOLAY TESLİM OLACAK DİLİM!
DAHA ÖNCE KURTULDUM! BU SEFER DE ÖYLE OLACAK!
DUR BAKALIM NİYAZİ! BİRAZ MOLA VERMEYE NE DERSİN?.
HMM..
AMA EBEDİ BİR MOLA!.. KÖPEK! KAÇABİLECEĞİNİMİ SANDIN!
AH!
ÖLECEKSİN! ARTIK YAPABİLECEĞİN HİÇ Bİ ŞEY YOK!..
BELKİ Bİ ŞEY YAPABİLİRİM..
HM? NASIL Bİ ŞEY?
UYANABİLİRİM MESELA..
GÜNAYDIN NİYAZİ... UMARIM GÜZEL RÜYALAR GÖRMÜŞSÜNDÜR..
HMM..
MAALESEF.. DAHA ÇOK KABUS GÖRDÜM..
O DA Bİ ŞEY....
.. BURAYA NEDEN GELDİĞİMİ BİLİYOSUN HERALDE..
UZATMA! YAP NAPACAKSAN!
YILLARIM SENİ KOVALAMAKLA GEÇTİ!.. BU SEFER KURTULAMAYACAKSIN LAN ELİMDEN!
KES LAN TIRAŞI!
!
SMACK!
AH!
VAY KALLEŞ!
PAV!
DUR LAN KÖPEK! KAÇAMAZSIN BENDEN!
AÇILIN! AÇILIN!
BANG!
AH!
ÖLECEKSİN NİYAZİ.. ARTIK YAPABİLECEĞİN HİÇ Bİ ŞEY YOK!..
BELKİ SON Bİ ŞEY YAPABİLİRİM..
UYANABİLİRİM MESELA...
GÜNAYDIN NİYAZİ... UMARIM GÜZEL RÜYALAR GÖRMÜŞSÜNDÜR..
...AMA SON RÜYANI GÖRDÜĞÜNÜN BİLMEM FARKINDA MISIN...
SON?

DEVRİMCİ DERVİŞ

NAZIM TAŞAN

10 Kasım 2010 sabahı malum saatte sirenler çaldı. Ulu Önder'in sancılı ölümünü bu sinir bozucu sesle anmamız garip bir devlet geleneği olmakla beraber düşünülesi bir takım noktaları da içinde barındırmakta. Siren şarkısı, sirenlerin çok güzel sesleriyle söylediği şarkıya deniyor imiş. Sirenler ise yunan mitolojisinde geçen bir denizkızı türü. Bu denizkızları Sirenus adasında uçurum kenarlarında ve kayalıklarda yaşamakta olup civardan geçen gemileri sesleriyle büyüleyerek yanlarına çekerler ve sonrasında gemileri batırıp mürettebatı mideye indirirlermiş. Siren sesi böyle pis bir amaçta kullanılan bir sesmiş yani. Buradan mana çıkar! Nasıl bir tarihi süreç güzel Türkiye Cumhuriyetimizin kurucusunun ölüm yıldönümünde bizi bu sese mahkûm etmiştir. Değerli Kemalist kardeşlerim! Kim bu gidişe dur diyecek? Şahsen ben Troya savaşından dönerken Sirenlere rastlayan Odysseus gibi kulaklarımı tıkayarak geçiriyorum 10 Kasım'ın dokuzuncu saatinin beşinci dakikasını. Her yıl aynı işkenceyi çekmekten bizi kim kurtaracak? Ölmüşlerimize sala okutmak âdetimiz güzeldir, cicidir ama ne kadar cici de olsa gökten indiği varsayılan (!) bir kitaba inanan biz yönetilen halkın siren sesine alternatif öne sürm.. Öyle işte.

...

İbretlik yaşam öykülerini çok severiz. Son günlerde öğrendiğim birkaç hikâye var. Bunlardan birisi şöyle cereyan etmiş: Bir kibirli insan olarak yaşamını süren, hayatının o gününe dek hiç cami içi görmemiş bir adam namaza gitmeye karar vermiş. Bayan okuyuculardan bilmeyenler olabilir. Camide cemaatle namaz kılınır ve bir imam bir de müezzin vardır. İlk sünnet kılındıktan sonra müezzin kamet getirir ve cemaat saf tutar. Kamet için içeride okunan ezan diyebiliriz. Sabah ezanındaki gibi küçük bir ek vardır metninde. Usulen, müezzin 'eşhedü enne muhammeden resulullah' derken ayağa kalkılır ve safa geçilir. Namaza gitmeye karar veren kibirli abimiz nasıl denk getirdiyse camiye tam da müezzin 'eşhedü enne muhammeden resulullah' derken girmiş. Bir bakmış o girer girmez herkes ayağa kalkmış. Çok duygulanmış ama bozuntuya vermemiş. 'Zahmet etmeyin beyler, oturun' demiş. Bir diğer hikâye şöyle: Bir arkadaşım ortaokul zamanlarında bir gün yolun kenarında bekliyormuş. Belki elinde bir şeyler varmış ve onlarla ilgileniyormuş. Lokantadan çıkan ağzı kürdanlı bir adam arkadaşı yanına çağırmış ve onbeş milyon hesap ödediği yemeğin fişini arkadaşa vermiş. Çocuk şaşkın şaşkın fişe bakarken adam hiçbir şey söylemeden yoluna devam etmiş.

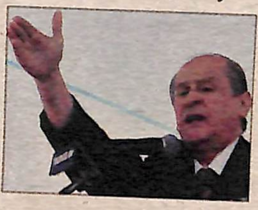

Bu hikâyeye benzer bir diğer hikâye şöyle: Başka bir arkadaşımın babası ortaokul zamanlarında bir gün parkta haşlanmış mısır yiyormuş. Kenan İmirzalıoğlu karizmasında bir adam arkadaşın babasına seslenmiş: *'gel lan buraya!'* Korkarak ve koşarak gitmiş. Adam, elinden mısırı kaptığı gibi yemeye başlamış. Korkunç bir sahne... Bir önceki hikâyede adam hemen uzaklaştığı için arkadaş tepki verememişti ama burada mısır yemenin kazandırdığı süre zarfında mağdur şahıs düşünme fırsatı bulmuş. O dönemdeki kolera salgını söylentilerinden yararlanmaya karar vermiş ve 'abi ben kolerayım' demiş. Harıl harıl mısır yemekte olan adam bunu işitince tabiri caizse kakılıp kalmış, elinden mısırı attığı gibi hızlıca uzaklaşmış parktan. Bir diğer hikâye öğrenci evinde geçiyor: Yine bir arkadaş pek tanışık olmadığı kendinden yaşça küçük bir üniversite öğrencisiyle eve çıkmış. Arkadaş odasında otururken diğer eleman odaya girmiş ve sormuş 'abi, karnın aç mı?' Arkadaş 'aç' demiş.

-Yemek yiyecek misin?

-Hayır, yemiycem. Senin karnın aç mı?

-Yok, tokum.

Sonra odadan çıkmış eleman. Aradan bir saat geçmiş. Yine gelmiş.

-Abi, yemek yedin mi?

-Yemedim.

-Karnın aç mı?

-Aç.

-Yemek yiyecek misin?

-Hayır. Yemiycem. Senin karnın aç mı?

-Yok, daha acıkmadım.

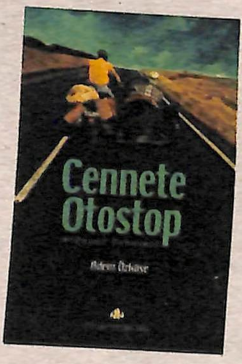

Şimdilik bu kadarını yazabildim çünkü köşe kısıtlı.
Benim bu hikâyelerden çıkardığım sonucu şu cümleyle ifade etmek isterim: Onlar aramızdalar. Söylem ve davranışlarını anlamlandıramadığımız insanlarla beraber yaşıyoruz. Hayat onlar sayesinde çok eğlenceli. Ne yapmaya çalıştıklarını anlamıyoruz. Onlardan birçoğu meşhur; şarkıcı, piyanist, ressam, teknik direktör ve parti başkanlığı gibi birçok görev icra ediyorlar. Parti başkanı deyince herkes son yüzyılın en müthiş matematiksel hesaplamasını ve 40 sonucu hatırlamıştır sanırım.

...

Kitap tavsiyesi:

İbrahim Paşalı – Öğle Uykusu. Birun Yayınları.

Adem Özköse – Cennete Otostop. Pınar Yayınları.

Film tavsiyesi:

Cani Ruh (Fallen) Yön: Gregory Hoblit. Başrol: Denzel Washington.

Gir Kanıma (Let The Right One In) Yön: Thomas Alfredson

...

'İnsan bazen halılarda yuvarlanmak ister.' Yusuf Kot

HUZUR SOKAĞI

TURGUT YILMAZ

Sigara

- Bir Mizah Toparlaması-

Bu aslında bilimsel bir makale, sigaranın dişlerde meydana getirdiği renklenmeler; dişetlerinde oluşturduğu iltihap ve ağız mukzasında yarattığı deformasyonu tek tek, sıkıcı ve anlaşılmaz terimlere boğulmuş bir dilde anlatacağım (yiyorsa sıkılmadan okursun okuyucu)... Başlamadan önce birkaç vakanın fotoğrafını size göstermek istiyorum...(gösteremiyormuşum o kadar yerimiz yokmuş, girin internete bakın işte alla allaaa)... Ayrıca konuyu birkaç usta mizahçıya sorup eğlenceli hale getirebilirim; eğer iyi bir okuyucu olursanız...

Öncelikle bayık birkaç konu başlığından kurtulalım:

Sigara içenlerin sınıflandırması

Sınıf A: Endirekt nikotinmanlar. Argoda bunlara duman altı yaşayanlar deniyor.
Sloganları: "ben pasif içiciyim, yani biri yanımda sigara içtiğimde kendimi nefes almaktan alamıyorum"

Sınıf B: Dudak alışkanlığı olanlar. (Bi de durak alışkanlığı olanlar var... Otobüse binmeden önce son bir fırt çekerler zannedersin bi ay o zıkkımdan mahrum kalacak)
Sloganı: "Bırakmam çok saçma ya, hiç içime çekmiyorum ki!"

Sınıf C: Bunlar bir mesafe kat etmiş, Sınıf B'deki otlakçılık durumundan atlatmış, paket taşımaya başlamışlardır.
Sloganı: "Sigarayı bırakmak çok kolay ben yirmi kere bıraktım"

Sınıf sınıf! (koklama ünlemi) Leş gibi sigara kokanlar: Direk sloganlarını yazınca anlayacaksınız: "Sigaranın zararları üzerine o kadar çok şey okudum ki sonunda okumayı bıraktım"

Sinir Öksürük: Bitmiş akciğerlerin feryadı
Sloganı: "Bırakcam bu sigarayı bırakacam ayaklarını abi..."

Ne Zaman Sigara İçeriz:
Neden Önce:
Doğumdan (doğumhane önü baba) - İdamdan (son arzu) - İş Görüşmesinden - Sınavdan önce...
Ama en önemlisi sigarayı bırakmadan hemen önce...
Neden Sonra:
Doğumun temellerini attıktan hemen sonra (sevişme sonrası) - Yemekten - Golden - Ayrılıktan - Uyandıktan... Ve tabikii en önemlisi sigarayı bıraktıktan sonra...

Sigaranın Tarihçesini usta mizah yazarı Kem-Ken'den okuyoruz:
"Ateşin icadından çok daha önceleri de sigara vardı ama sadece kulak temizleme çubuğu olarak kullanılıyordu. Eğer ki ateş icat edilmemiş olsaydı bugün kulak kanserinden ölenlerin sayısı akciğer kanserinden ölenlerin sayısından kat be kat fazla olabilirdi... Sigara ateşin icadından sonra uzun yıllar yakıt olarak kullanıldı...

Sigarayı bugünkü şekliyle ilk kullananlar ise Babillilerdir. Uzak mesafe haberciliğini Orman Yangını çıkararak geliştiren Babilliler, şehir içi konuşmalarında ise sigara dumanından yararlandılar. 900'lü hatların icadı Babillilerde sigara tüketimini arttırdı ve çok geçmeden nesilleri tükendi... Yolunuz Paris'e düşerse Arkeoloji müzesine mutlak uğrayın. M.Ö. 2600 yılından kaldığı iddia edilen sarı dişli bir Babil iskeletinin halen daha öksürmekte olduğunu göreceksiniz"

Sanatta Sigara:

Cem Yılmaz gayet meddah gösterilerinde, uzaya gönderilen ilk Türk'e *"Tüh len, sigara ile çakmağı aşağıda unuttuk"* gibin bir monolog yükler... Bu bana bir Karadeniz fıkrasını hatırlattı: "Temel'i Mars'a gönderirler ama Temel müptela... Yanına alabildiince kutu kutu sigara almış... Yıllar sonra dönüşünde piste inen inmez bir deli gibi bağırıyormuş: "Çakmak, çakmak, ateşi olan vaa mı?" deyyu deyyu...

Ferhan Şensoy'un daha meddah oyununda ise "sigarayı bırakmalısın" diyen doktoruna :
- Doktorcuğum bir oyun oynuyorum birinci sahnede iki tane tüttürmem şart, demiş... Ferhangi bir şey olarak "görüyorsunuz gayet gereksiz yere içiyorum" diye ekliyor sigarasını sahnede tüttürürken... Biraz da epik...

Mavi Bisikletim adlı tek kişilik oyunda da, Erdal Özyağcılar:
"Okulun tuvaletinde sigara içerdik... Müdür'ün de bi gözü görmüyor...Tuvalete baskın düzenler ama hep tek taraftakileri sigara içiyorlar diye yakalayıp götürürdü" diye anlatmıştı... Hababamvari...

Tiyatroda sigara deyince aslında akla Çehov'un ünlü eseri "Sigaranın zararları" gelmelidir elbette... Ve bu da tek kişilik bir komedidir ve oyun boyunca sigaranın tek bir zararı bile anlatılmaz...

Sinema ve Sigara
Şarlo ile Turist Ömer arasındaki en büyük benzerlik ikisinin de sokaklarda aylak aylak gezmesi ve izmaritin kralını yerlerde seçmesi değil midir? Amaney!

Bogart sigara içmeseydi kasablanka'daki o unutulmaz karakteri çizebilir miydi? Yüzlerce hapishane filminde para birimi hep sigaradır ve en unutulmazı Esaretin Bedelinde, Red sigara ile bahis oynar, rüşvet verir... Sigarasız bir Clint baba, Mel Gibson, Bruce düşünülemez...

Sigara çok fazla kullanılır sinemada özellikle sahne geçişlerinde ama Tarantino üstat Rezervuar Köpeklerinde aynı zamanda karakter tanıtımında kullanmıştır sigarayı... Filmde Michael Masson'ın canlandırdığı karakter soğukkanlı bir katildir. Yönetmen bunu yakın plan çekimlerinde sigarasını tek hamlede yakmasıyla verir. Aynı filmde Harvey Keitel ise heyecanlı bir gangsterdir ve sigarasını ancak birkaç çakmak çaktıktan sonra yakabilir...

Size iki tane acı sigara hikayesi anlatacağım:

Bol Oksijenli Mavi Tur:

Kaptan anlatıyor;
Adamlar seans başına 500 lira vermişler... İki ayda sigarayı bırakacaklar... Ama deli para bayılmışlar... Bunları en son mavi tura çıkarıyorlar... Cimri mi cimri bir psikiyatristleri var bunların... Kendisi elemanları bize emanet etti gitti... Bizde tor tor tor geziyoruz Ege'yi... Bi ara epey bi açıkta bizim yadigar motor yapacağını yaptı ve cortladı... Bekle Allah bekle... Bekle Allah bekle... Hava sıcak ve bunaltıcı... Bizim tayfa gemide sıkıntıdan ha patladı patlayacak... Ben motoru açtım biraz tamir etmeye çalışıyorum... Yanımdan ayrılmayan tipler var, uflayıp pufluyor... Daha çok pufurdamak istiyorlar... Yapmasam olay bende patlayacak... Biri gördü benim iç cepten cigarayı... Başladılar mı bir dal için şu kadar veririm, bu kadar veririm... Zaten topsakallıya sinir olmuşum... Sevindiriyim dedim garibanları... Dedim her dal, nimetten seans sayılır, dalı 500 lira... Havada kaptılar namussuzsum...

Dergimizin Duayeni Amet Abi anlatıyor:

Karikatüristin kaderi geceleri çalışmak... Geceleri çalışanların kaderi sigara içmek... Sigara bitmiş... Çizemiyorum... E-5'in karşısındaki benzinlikte sigara var ama Kaynarca dönüşünde gece yarısı E-5 geçmek...Dayanamadım çıktım yola, aldım sigarayı dönüyorum... Tam o sırada neredeyse bi araba beni biçiyordu... Lanet okudum oracıkta, fırlatıp attım sigarayı... Çoluğumu çocuğumu babasız bırakacak lanet şey deyyu deyyu... Geldim eve... Ama dayanamıyorum... Sigarasızlık kafayı yedirtecek... Giydim gene paltoyu fırladım E-5'e... Öyle lanet bişii yolda arıyorum fırlattığım sigarayı... Canıma kastetmişim... (Tabiii ben bunu dinlerken kopuyorum gülmekten)

* Ya bizim Kara Mizah olarak, kültür merkezinde sigarayı hipnozla bırakma seansları düzenlediğimiz ilk mizah eylemimiz... Ben doktor önlüğümü giymişim... Alper deli gibi ağzında kırık bir sigara var... Yusuf, Faruk, Derya falan hipnozdalar... Ben bizi izleyen meraklı teyzeye: "Abla sen bunlarla biraz ilgilen ben dışarda bir sigara içip gelicem" demem...

Son olarak eski bir mizah yazısını ekliyorum:
"Nefret ediyorum şu erkeklerden... (feminist olabilir mi)... Beni götürmedikleri yer kalmadı (feminist olamaz) Buram buram içki kokan meyhaneler... Hatta daha da ileri gittiler beni yatak odalarına kadar götürdüler... Ateşleriyle yaktılar, dudaklarıyla emdiler... Bembeyaz tenimde ellemedikleri yer bırakmadılar... Bilmem ne isterler benim gibi zavallı bir sigaradan..."

Mizah dergilerinin çıkardığı sigara stikırlarında da harikalar yaratıldı... En güldüğüm:
"Annene Babana Söylemezsek En Adi Tekel'iz Biz!"

Kalasınız Sağlıcanan...

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

Macit Tunç

Patlamış Mısır

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**44 / Kasım 2010
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Kerem Abadi **Grafik:** Rumeysa Temiz **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (12 sayı - 24 TL yurtdışı 24 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

Cafcaf'ın nesini sevmişler?

Muhterem Cafcaf ailesinin zıpır fertleri!

Mücahid Asım (bkz. Mücahid Erbakan), "kapatıyoruz gavurlar" dediğinde (ki bu gavurlar da klişe mi oldu artık?) ulan her işe yumurta sınıra geldiğinde yetişiyorum, bu yazıyı da kapanışda yazmak benim onurumdur dedim. Konumuz Cafcaf'ın neyini sevdik? Neyini sevelim, camide görmedik ki adamı!

Bu derginin üstadı Asım & Yusuf ikilisidir muhteremler. Hangisi diğerini kafalar diye iddia tutuşurken Yusuf, Asım abiyi kafalayıp haftalarca aç bıraktı adamcağızı. Adam açlıktan 'gavurlar' diyemez oldu. Konu bu değil, zira çevreme sordum, Yusuf Kot'un tarzı herkesçe çok seviliyor. Kılavuz'un olmadığı ay dergi almayanları biliyorum.

Yasir'i ilk sayılardan beri takip ederim. Bu adamın bir süper kahraman gücü var. Sözgelimi Demir Adam'ın zırhları vesaire değil. Adam istikrarlı. İlk sayıdan itibaren kalitesini bir adım ileriye taşımadı. Bak her sayı gülüyorum bu adama orası ayrı. Ha bu arada kaç dakikadır konuşuyoruz bir kez olsun Metrobüsman demedik. Metrobüsman mi kaldı ya la,adam askerde!

Son çizerlerimiz var, Ebru Zeynep, Emre Bilgiç, Elif Nur Can var. Her birisini Cafcaf tarihinde zevk alarak okudum. Mizah dergilerini takip eden biri olarak çok yetenekli ve usta çizerler olacağına inanıyorum. Bak burada ciddi bir tona büründüm. Allah Allah. İlginç.

Yavuz Girgin ve Gülsüm Kavuncu'yu atlamıyorum. Yavuz Girgin inanılmaz iyi esprilerinde, Gülsüm Kavuncu seçtiği konularda ve onları işleyiş biçiminde oldukça başarılılar. Her hafta değişen çizer-yazar ismiyle yaptığı göndermeleri de elbette fark ettik Gülsüm'ün. Mualla Kavuğudurmaz çizdi, Patates Fındıkkıran yazdı. Çok da iyi oldu çok da güzel oldu tağam mı?

Son vuruşu ise dergideki bir numaralı çizgi-roman çizeri-yazarı, felsefeci, akıllara durgunluk veren (hep kullanmak istemiştim) çizgilerin cesur kahramanı, iyilerin düşmanı kötülerin dostu, karanlık tarafın efendisi Niyazi Çol'a ayırdım. Evet bizler de çizgi roman hayranıyız. Senin yazılarını da çok beğenerek okuduk bugüne kadar. Her satırına kadar hem de. Lakin ki öyle de değildir. Baş örtmenin yetmiş milyon çeşidi var. Ben size bi baş örterim? Öhöm.

İmza: Tırcı Balaban

Vallahi ne yalan söyleyeyim, Cafcaf'ın en çok Yusuf Kot'unu, Kılavuz'unu sevdik. Niyazi Çol'unu; Volkan Akmeşe'sini Tırcı Balaban'ını; Yasir Buğra Eryılmaz'ını, Geyik'ini sevdik. Hamza'sını, Faruk Günindi'sini sevdik. Mizah anlayışını, her sayıda değişimini sevdik. En çok da, kimi zaman çıtanın altında kalsa da, mizah anlayışını sevdik. Bizden bir şey oluşunu, kucaklayışını sevdik. Birilerini kızdırmasını, "bu da mizah dergisi mi yeaa?" dedirtmesini sevdik.

En çok ayakta durmaya çalışmasını sevdik; 44 sayı çıkarmasını, yılmamasını. İstenirse yapılabileceğini göstermesini sevdik. Orijinal olmasını istedik, orijinal olmaya çalışmasını sevdik. Tevazudan çat çat çatlayışını sevdik. Hepsi bir yana, ismini sevdik, Cafcaf Dede'yi sevdik! (Hala çok seviyoruz kendisini) Sevilecek daha çok şeyi vardı; en son Kasım 2010 kapağını sevdik mesela.

Biz, dergimiz olmasını, her ay sabırsızlıkla çıkmasını, bayiye gelmesini beklemeyi sevdik. Sevmek suçsa atın biz...vurmayın tamam, sustum.

Yunus Emre Oruç

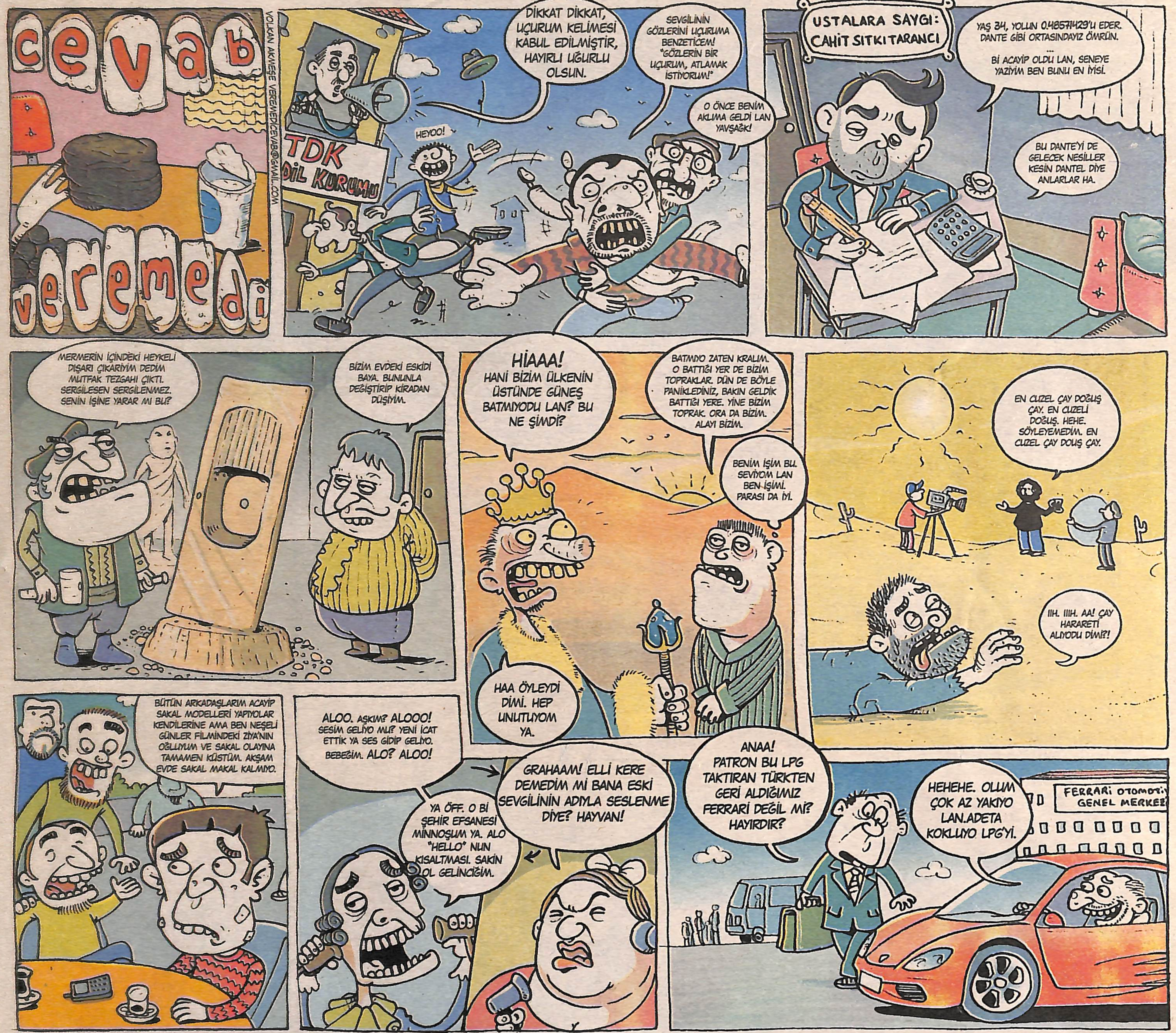

cımbızcı cafer

Meçhule giden geminin yeni limanı!

Al sana sıralı iki cümle: "Dam üstünde saksağan, vur beline kazmayı!"

Bu sıralı cümlelerin arasında bir bağlaç yok. Karşımızdaki cümle "bağlı cümle" değil yani. Ama ikisi arasında bir bağımlılık olduğu kesin. Bu bağımlılığı sağlayan şeyi bulmaya çalışalım. Cümlenin ilk parçasını bir isim cümlesi saymak, "Dam üstünde saksağan (var)" gibi düşünmek mümkün. Cümlenin ikinci kısmını oluşturan "vur beline kazmayı" fiil cümlesindeki dolaylı tümleç olan "beline"yi biz bir isim tamlamasının "tamlanan"ı olarak algılarız ve sorarız: "Neyin beli, kimin beli?" Bunu bilmeyecek ne var? Elbette saksağanın, hani "dam üstünde" demiştik ya, işte onun beli!

Saksağanın beli var mıdır ve ona kazma vurmanın imkânı ve/veya anlamı var mıdır? İşte bu sözün değeri, bu sorunun cevabından fışkırır. Hattâ ve belki ve daha önce "Saksağan denen kuş"un "dam üstünde" ne işi var? diye sormak gerekir. İşte itiraf ediyorum, bu soruya cevap vermek şöyle dursun, böyle bir soruyu soracak bilgi bile yok bende. Saksağanı ne damda görmüşlüğüm var, ne dalda! Yolda belde, kırda bayırda, belki bir belgesel karesinde yahut ansiklopedi sayfasında görmüş olabilirim ama onu "İşte saksağan!" diyebileceğim kadar tanımıyorum. "Yazık bana, hayıf bana, yuh bana!" diyerek kendime yahut bizi buncacık bir kuş bilgisinden bile yoksun bırakanlara öfkeler püskürtmeye değer mi, bilmiyorum.

Bildiğim bir şey var ama: bu söz, bir "atasözü" değil, bir "deyim". Birileri, beklenmedik bir anda, umulmadık biçimde, bir işin, sohbetin, sürecin orta yerinde o işle, sohbetle, süreçle hiç ilgisi olmayan tuhaf bir şey (söz, öneri, girişim) ile sipsivri karşımıza çıkıverince, "Dam üstünde saksağan, vur beline kazmayı!" demek vâcib oluveriyor ve tebessümden baş sallamaya, kahkahadan diş gıcırdatmaya kadar uzanabilen tepkilere yol açılıyor.

Bu deyimin ortaya koyduğu tuhaf imgeyi daha da pekiştirmek için birileri, sözü değiştirip daha çarpıcı hâle sokmuşlar: "Sak üstünde damdağan, kaz beline vurmayı!"

Bim bim bim, aman yârabbim!

Efendim, bir zamanların Zaman'larında iyi röportajlarını okuduğum Eyüp Can'ın izini kaybetmiştim. Parlak romancımız Elif Şafak'a "eş-koca-yoldaş" olduktan sonra Referans'ın başına geçtiğini işitmiş idim. Hürriyet'te köşesi de varmış meğer. Referans kapanıp Radikal yeni bir kılıkla sahneye çıkarken Eyüp Can bu işin başına getirilmiş. Hürriyet'teki son yazısını okurken Eyüp Can'ın, "Dam üstünde saksağan..." demek geldi içimden. Sessiz Gemi'nin ilk dizelerini iki kez anmış Sayın Can, "Artık demir almak günü gelmişse zamandan / Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan...". Sonra da şunu eklemiş: "Yeni limanım Medyada Radikal Devrim yapmaya soyunan Radikal gazetesi. Bugünden itibaren 'Ben de Radikal'im."

"Kötü edebiyat!" bile diyemedim de, "Dam üstünde..."

kılavuz

yusuf kot - faruk günindi
kilavuz@cafcafdergisi.net

Evet, sevgili Kılavuz okurları, iyisiyle kötüsüyle, çıkanıyla çıkmayanıyla bir Kılavuz macerasının sonuna yakın bir yere geldiğimizi kah üzülerek, kah sevinerek idrak etmiş bulunuyoruz. Bize hakkınızı helal ettiniz, anneniz de size etsin.

Bu sene de Cafcaf'ın kapanmasıyla benim askere gitmem aynı zamana denk geldi.

Sevmediğimden değil de, işler güçler...

Uyku köşesi, he. Kolaydı sanki...

Bu karikatürün üzerinde fazla düşünmeyin, okuyun geçin. Çok düşünürseniz gelir.

Kızmakta haklıyım ama Faruk da espri verememekte haklı. İşler güçler çarpımı...

Ulan insan biraz ağırdan alır be!

Not: Bu notu yazdığım şu saatlerde aldığımız bir habere göre Cafcaf kapanmayacakmış. Üç ayda bir çıkacak diyorlar. Bu Cafcaf hepimizi gömer, söylemiş olayım.